

LEENDERT VAN ACCOLEYEN (°1991)

Leendert Van Accoleyen werkt met allerhande, voornamelijk zware materialen, waarmee hij vaak letterlijk de hoogte verkennt. Evenwichtsoefeningen die de zwaartekracht tarten, typeren zijn oeuvre.

Leendert volgde beeldhouwkunst aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten Antwerpen. Op dat ogenblik week hij al af van de traditionele beeldhouwtechnieken en -materialen. Op straat gevonden afvalmaterialen en constructiemateriaal uit de bouwsector tekenen zijn artistiek parcours. Alledaagse, weinig waardevolle materialen worden getransformeerd naar complexe, monumentale installaties. Van Accoleyen zoekt voortdurend grenzen op. Enerzijds refererend aan de zoektocht naar zijn eigen kwetsbaarheid, authenticiteit en vrijheid, anderzijds flirt hij met de vergankelijkheid van zijn werk. Hij ambieert geen eeuwigheidswaarde voor zijn constructies. De spanning tussen het materiaal, het tactiele, het mogen aanraken en hiermee ook ruimte laten tot (om)vallen, maken deel uit van zijn praktijk. Het werk dat hij bijvoorbeeld voor het M HKA creëerde, stortte, weliswaar ongewild, twee dagen later in. Voor de eenvoudig opgebouwde installatie met kasseistenen, stokken en touw schakelde hij de hulp in van een heleboel vrienden. Het participatieve karakter, de directe sociale verbinding is een bijna constante in zijn werk.

Atelierzicht, 2021

Transport naar Mars, M HKA, Antwerpen, maart 2019

Verticaliteit is eveneens een terugkerende component. De drijfveer om in de hoogte, richting hemel of plafond te werken, kadert in zijn zoektocht naar vrijheid en spanning. Inspirerende momenten vindt hij in de natuur. De flexibiliteit van bijvoorbeeld een doorbuigende stengel van een bloem wanneer er een bij op komt zitten en die als vanzelfsprekend weer recht komt als de bij gaat vliegen: het is net die spanning die hij bloot wil leggen.¹

Voor het werk dat hij voor het Kunstenfestival van Aardenburg, een stadje net over de Nederlandse

¹ [Leendert Van Accoleyen \(hart-magazine.be\)](http://LeendertVanAccoleyen(hart-magazine.be))

grens, creëerde, is die spanning, de drang naar vrijheid en de connectie met de natuur sterk vertegenwoordigd. Hij bouwde hier een gevaarte van eenentwintig meter hoog. De installatie groeide tijdens het festival. Het proces, het fysieke aspect is voor Leendert van primordiaal belang. Zijn werk is dan ook eerder een kruisbestuiving tussen performance en installatie. Geen kant en klaar gegeven dus bij een opening, maar wel een werk onder constructie. Van Accoleyen woonde en werkte twee maanden op de site. Het eigenhandig geconstrueerde basiskamp, dat trouwens deel uitmaakte van het geheel, zorgde ook voor onderdak voor de vrijwilligers die mee hielpen met de bouw. Door het performatieve karakter ontstond er ook een sterke interactie met de bezoekers en omwonenden. *Twee hoge punten* gedraagt zich als een soort trofee, een vlag, een uitkijkpost opgetrokken met onderdelen van steigers. De zoektocht naar stabiliteit en balans verliep eerder intuïtief. Het werk draagt ook een avontuurlijk en speels karakter in zich. Om de natuurlijke omgevingselementen te overstijgen werd het aanvankelijk plan om tot vijftien meter te gaan, overschreden met zes meter. Een uitdaging die zijn eigen durf overtrof. Bij de spannende stapsgewijze opbouw werkte Van Accoleyen ook samen met de natuur. Enerzijds door de twee aanwezige bomen als basisankers te gebruiken, anderzijds door met de bovenbouw te wachten tot er een storm passeerde. Het verticaal gevaarte trotseerde de sterke windvlagen en zorgde voor een bevestiging van de stevigheid. Een avontuurlijk project, maar eveneens een uitnodiging tot dromen en vrijheid.

Een goede vriend, 2018

Twee hoge punten, Kunstenfestival Aardenburg, 2019

Op de campus van de Vrije Universiteit Brussel is sinds de zomer van tweeduizend eenentwintig naast de vaste collectie van het openluchtmuseum ook ruimte voorzien voor tijdelijk werk van een jonge generatie kunstenaars. De werken maken telkens voor een periode van twee jaar deel uit van het universiteitsterrein. Leendert Van Accoleyen behoort tot de eerste lichting kunstenaars die werk mocht creëren voor de (semi-)publieke ruimte.² De meer dan vier meter hoge installatie *Hol water maakt vloed* is opgebouwd uit hout, Nadar-hekken, Heras-hekken, twee matrassen, zeil en prikkeldraad.³ Het primaire doel voor het gebruik van hekken is hier door de kunstenaar onderuit gehaald. Nadar-hekken of dranghekken, het woord draagt al een dwingend karakter in zich, worden vaak ingezet om de orde te handhaven. In de assemblage van Van Accoleyen bieden de hekken een letterlijke klim naar vrijheid aan. De verticaal geassembleerde hekken fungeren als ladders om de schijnbaar gevaarlijk balancerende, maar eveneens uitnodigende plek, op te zoeken en plaats te nemen op de matrassen onder een dak van Heras-hekken. *Met dit kunstwerk werpt Van Accoleyen zowel een humoristische als een kritische blik op de ongeschreven regels in de publieke ruimte en tracht hij de illusie van vrijheid te doorprikken.*⁴

In de herfst van tweeduizend eenentwintig werd Leendert Van Accoleyen door de Pizza Gallery in Antwerpen uitgenodigd. Ook hier koos de kunstenaar voor een procesmatige totstandkoming van het werk. Een pallet snelbouwstenen vormde het basismateriaal, herstampelt tot een hogere, open en toegankelijke ruimte. Al tijdens zijn studieperiode zocht Van Accoleyen de grenzen op om tijdelijk werk te creëren voor de openbare ruimte zonder afhankelijk te zijn van de nodige vergunningen. De keuze voor rudimentair bouw materiaal, inclusief houten pallet, kadert in zijn onderzoek naar onopvallende objecten in de stad. Een stad is vaak een grote bouwwerf. Bouwstenen illustreren het vooruitgangdenken, maar gaan ook op in het stedelijk landschap. Een thema dat vaak terug komt in zijn oeuvre is het aanbieden van een dak, voor zichzelf of voor anderen.⁵ Leendert spitst zich hier toe op de meest kwetsbaren van onze samenleving. Om daklozen te faciliteren in hun basisbehoeften reikt hij een slaapplek aan. Een veilige plek in de openbare ruimte, een soort van gecamoufleerde skelter die opgaat in de stad. De onopvallende constructie kan doordat er wielen onder zitten zich letterlijk vrij bewegen in het stadsweefsel.⁶

De mobiele component is in tal van installaties terug te vinden: van grote wielen van gips of metaal tot rollende buizen. Een dode boom met een groots gemonteerd wiel eronder, krijgt zo een mogelijkheid tot bewegen. Van Accoleyen beschouwt het wiel als synoniem voor de mens, een cilindrisch object dat dagdagelijks voor verplaatsing, maar ook voor vrijheid zorgt.⁷

Danielle Wuyts

² [Kunst omarmt Natuur op VUB campus](#)

³ [Humanistisch Sculpturenpark | Vrije Universiteit Brussel \(vub.be\)](#)

⁴ [Humanistisch Sculpturenpark | Vrije Universiteit Brussel \(vub.be\)](#)

⁵ Dit gegeven was ook al aanwezig in zijn werk tijdens zijn studentenperiode. Een stortslurf, normaal gebruikt om puin naar beneden te storten, werd door Van Accoleyen getransformeerd naar een amorf, half transparant wezen, vanuit een verdieping naar beneden komend om te eindigen in een soort zwevende cocon met een slaapplek voor een persoon. Gezien het werk zich in de openbare ruimte bevond, moest het dezelfde avond weer verwijderd worden. Een passant, een dakloze, had er nochtans graag de nacht in doorgebracht.

⁶ Voor beeldmateriaal: zie: [Pizza Gallery — Page 11](#)

⁷ De verplaatsbaarheid van objecten heeft ook te maken met zijn eigen nomadische drang. Zijn ingerichte bestelwagen fungeerde geruime tijd als slaap- en werkplek.

KIJKEN

[Leendert Van Accoleyen | Kunstenfestival Aardenburg](#)

BRONNEN

Lezing 15/02/2022 AcademieBruggeDKO, Magdalenazaal, gesprek tussen Leendert Van Accoleyen en Robert Monchen (Pizza Gallery, Antwerpen)

[Humanistisch Sculpturenpark | Vrije Universiteit Brussel \(vub.be\)](#)

[Kunst omarmt Natuur op VUB campus](#)

[Leendert Van Accoleyen \(hart-magazine.be\)](#)

[Leendert Van Accoleyen | Kunstenfestival Aardenburg](#)

[Pizza Gallery — Page 11](#)